

TRANS

trajectòries complexes de l'ansietat

La xs2 a Londres !!

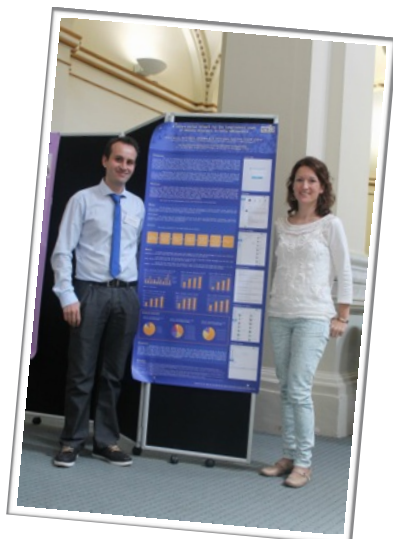
Com vos dèiem a l'anterior *newsletter*, el mes de juliol vàrem presentar la XS2 a la *University of Roehampton*

Hi vàrem dur dos treballs ...

A secure social network for the longitudinal study of anxiety disorders in early adolescence

Temperamental Influences on Daily Affect under School Exam Period

Bon curs!

Com ha anat l'estiu? L'heu trobat curt o ja teníeu ganes de retrobar els companys de l'institut? Contau-nos-ho a la XS2!

Per la nostra banda, començam el curs preparant un article per la revista *Psicopatología y Psicología Clínica* on presentarem el nostre projecte de recerca a la comunitat científica d'Espanya i Llatinoamèrica.

També tenim previst fer visites als vostres instituts per conèixer els vostres tutors d'enguany i ensenyar-los la nostra xarxa.

Esperam que tengueu un magnífic 2n d'ESO!

Taller d'expressió emocional

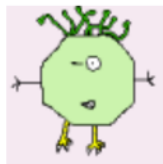
A partir del dia 22 de setembre posarem en marxa un taller d'expressió emocional en el qual tothom que vulgui hi pot participar.

En què consisteix? Bàsicament heu de fer una foto a algun conegut vostre que expressi una emoció i penjar-la a la XS2. Poden ser fotos d'amics, familiars o simplement coneguts. Cada setmana ens centrarem en una emoció determinada (alegria, tristesa, por...). Quan acabi el taller intentarem fer una exposició a la Universitat amb les fotos que aneu penjant a la xarxa!

La primera serà la setmana de l'alegria ... demanau a algun company o familiar que es mostri molt alegre i feu-li una foto. Si trobau que no sembla content, tornau a provar-ho!

La vostra història

"SENSE NOM" mariatrombonista

(Aquesta història és de ficció)

13 d'octubre

Sense nom: Jo també t'estim.

Maria B: Ahh, que interessant.

Sense nom: Una abraçada

Maria B: Sí, sí, tu segueix així

Sense nom: Fins a tenir-te al meu costat.

Maria B: Si has dit que anava a classe amb tu.

Sense nom: Però mai penses amb mi ni em mires, cosa que jo faig cada instant. Que faràs ara?

Maria B: Estudiar pel meu examen de socials, que encara no he obert el llibre i tu?

Sense nom: Pensar amb tu fins a somiar que ets amb jo.

Maria B: És que a vegades, quan pens qui ets, pens que tot això és una broma i m'estàs prenent el pèl.

Sense nom: T'estim

Maria B: I jo no sé qui ets, per favor, digues-m'ho.

14 d'octubre

Quan m'he despertat he anat directe cap a l'estanteria on guard el meu mòbil, el cercava per la conversació que vaig tenir el dia passat, estava nerviosa, tremolava, volia saber que m'havia contestat. Quan vaig veure que el meu mòbil no hi era, em vaig posar molt nerviosa, el cercava per totes direccions i de tant de donar voltes per la meva habitació ja em van caure unes gotetes de suor del cap, i quan vaig mirar el rellotge em vaig adonar que m'havia passat mitja hora cercant el mòbil.

De sobte vaig sentir un xiuxiueig que em venia del darrere i era la meva germana petita que estava xiulant perquè em girés, i estava ella tota xula amb el meu mòbil a la mà. Jo el primer que vaig fer va ser encalçar-la per collir-li quan ella també va córrer fins a arribar al terrat, jo no podia pujar una planta més perquè ja n'havia pujat 2! I tan sols em quedaven 3 minuts per arribar a l'institut a temps, i vaig tenir la idea més fascinant de totes, fer-me mal. Com que estava en pijama i en calcetins vaig decidir caure per les escales així em faria mal i no hauria d'anar a l'institut. Vaig patir molt, ho recordo molt bé, en primer lloc vaig patinar amb el peu, vaig cridar, vaig intentar aixecar-me amb l'arrambador perquè sabia que em faria mal al cap. Però no vaig poder i en vers d'aguantar-me a l'arrambador vaig patinar amb la mà fins a fer mitja volta on vaig travel·lar amb un poal d'aigua, quan estava a punt de recolzar-me l'aigua em va fer mullar els calcetins i patinaven tant que no vaig poder collir-me i vaig girar-me tota marejada i em vaig fer un trau al cap perquè en girar-me, tenia una paret que acabava en punta i aquesta es va clavar contra el meu cap. I a partir d'aquí no recordo res més. Tan sols que no vaig anar a l'institut i em vaig perdre l'examen de socials. Ara, estic al llit de l'hospital escrivint el que ha passat. Ara que he escrit el passat i el present, tant sols m'espera el futur, que per cert jo m'inventaré el futur que voldré; la mateixa persona amb la qual vaig parlar ahir amb el meu mòbil serà la que avui hem vendrà a veure a l'hospital. I aquest futur s'ha complert.

PARTICIPA A LA NEWSLETTER!!!

Ens agradaria incloure en el proper número alguna mostra del que sou capaços d'escriure per a fer-nos... riure, plorar, somniar, sentir por, pensar, il·lusionar, etc... Prepareu un text amb alguna d'aquestes finalitats, enviau-lo a trans@labcsd.cat i a la propera Newsletter apareixerà el que ens hagi semblat millor. Pot ser curt o llarg, però pensa que POT SER EL TEU!!